

УДК 347.73

Г. О. Чалая,
здобувач,
Донецький юридичний інститут
МВС України

ЩОДО ЗМІСТУ ПОДАТКОВОГО ОБОВ'ЯЗКУ ІЗ ПОДАТКОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Розглянуто сформовані в науці податкового права різні концепції щодо визначення змісту категорії «податкова звітність»; виділено види документів, які складають систему податкової звітності; обґрунтовано процедурний характер здійснення обов'язку щодо податкової звітності.

Ключові слова: обов'язок, податковий обов'язок, звітність, податкова звітність, платник податків, податкове зобов'язання, податок.

Категорія податкового обов'язку є однією з найбільш важливих, системоутворюючих категорій податкового права. Саме нею визначаються засади правового регулювання оподаткування. Зокрема, основою правового регулювання податкового обов'язку є норма-принцип —

ст. 67 Конституції України, якою передбачено обов'язок кожного сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом [1]. Традиційно податковий обов'язок включає певні процесуальні дії зобов'язаних осіб, які пов'язані з податковим обліком (податковою реєстрацією),

© Г. О. Чалая, 2013

зі сплатою податків і зборів і з податковою звітністю. Кожна із перелічених складових характеризується певними особливостями. У цій статті хотілося б звернути увагу саме на зміст останньої складової податкового обов'язку.

Порушеному питанню приділяється значна увага в роботах вітчизняних і зарубіжних вчених, зокрема: М. П. Кучерявенка [2], А. О. Храброва [3], О. В. Кухаря [4], О. В. Мінаєвої [5], В. В. Кіріченко [6], О. В. Галкіної [7], І. Л. Самсіна [8], Д. В. Вінницького [9], Н. І. Хімічевої [10], Ю. О. Крохінї [11], проте напрям їх досліджень спрямований на висвітлення проблем виконання податкового обов'язку в цілому, у той час, як низка особливостей виконання обов'язку саме з податкової звітності залишилася поза уваги.

Метою статті є аналіз теоретико-методологічних підходів до визначення категорії «податкова звітність» з метою узагальнення наукових напрямів щодо її дослідження та визначення змісту останньої.

Звертаючись до висловлених у науковій літературі думок учених щодо поняття податкової звітності, можна виділити дві основні позиції. Перша пов'язана з розглядом податкової звітності як сукупності документів, що подаються платниками податків до податкових органів у строки, встановлені законодавством, на підставі яких здійснюється нарахування та/або сплата податку [12, с. 330; 13, с. 175]. Як зазначає Г. М. Давідов, податкова звітність — це документація (податкові декларації, розрахунки, звіти тощо), яка містить інформацію про розрахунок податкових зобов'язань, на підставі яких здійснюється нарахування та/або сплата податку, збору (обов'язкового платежу), що підлягає сплаті до бюджету та державних цільових фондів у встановлені законом терміни, яка подається платником податку, податковим агентом в податкові органи [14, с. 596]. Близької позиції дотримуються й інші вчені, які розглядають звітність як систему певного роду даних про об'єкт, що виражена в документальному вигляді й надається з метою здійснення контролю або обліку [15, с. 343–344]. Далі ми обґрунтуємо власну позицію щодо дефініції «податкова звітність», проте необхідно мати на увазі два моменти. Дійсно, виконання податковими органами контрольної функції передбачає обов'язкову наявність документальних (інформаційних) баз даних про визначення податкового зобов'язання платниками податків. Можна сказати, що податкова звітність, з одного боку,

надає інформацію щодо порядку нарахування податкового зобов'язання, з іншого — дає змогу здійснити попередній контроль правильності нарахування податку і зборів. Фактично вона є базою для значної аналітичної роботи податкових органів. Так, інформаційно-аналітичне забезпечення побудовано на зборі, опрацюванні та використанні податкової інформації, зокрема, до якої відповідно до п. 72.1.1.1 ст. 72 ПК України відноситься інформація, що міститься в податкових деклараціях, розрахунках та інших звітних документах [16]. Разом із тим складно погодитися із твердженням щодо подання звітності з метою обліку. Традиційним є підхід, що звітність підприємства є заключним кроком облікового процесу, яка узагальнює й систематизує інформацію про діяльність підприємства і яка необхідна усім зацікавленим особам для прийняття ефективних економічних рішень [12, с. 11; 17, с. 9; 14, с. 10]. Широке значення податкового обліку охоплює процес фіксації майна платника податків, вчинених ним господарських операцій і їхніх результатів, а кінцевою метою таких процесів є визначення показників, необхідних для обчислення суми податку, що підлягає сплаті в бюджет [18, с. 42–43]. І як цілком слушно з цього приводу зазначає І. Є. Криницький, звітна документація складається на підставі даних податкової реєстрації та обліку, а не навпаки, і є необхідною задля об'єктивної документальної фіксації результатів діяльності, наявного стану речей [19, с. 105]. Не менш слушним є зауваження вченого й щодо суб'єктів податкової звітності [19, с. 106]. Справа в тому, що складання та подання податкової звітності здійснюється не тільки платниками податків (податковими агентами) а й податковими представниками останніх.

Слід зауважити, що окрему позицію займає А. А. Саполькіна, яка поняття «податкова звітність» розглядає у вузькому та широкому значеннях. Так, вона вважає, що в першому випадку під податковою звітністю слід розуміти безпосередньо податкові декларації як сукупність даних про основні елементи податкового зобов'язання платників податків (об'єкт оподаткування, податкову базу, податковий період, податкову ставку, податкові пільги), які складаються та надаються за встановленою формою й у визначеному законом порядку [20, с. 14–15]. З широкої точки зору авторка податкову звітність визначає як єдину систему даних про елементи податкових зобов'язань, а також відомості, які підтверджу-

ють значення показників окремих елементів податкових зобов'язань платників, що складається на основі даних бухгалтерського та податкового обліку за встановленими формами і яка подається у встановленому порядку до податкових органів. Запропонований підхід викликає на зауваження щодо обґрунтованості пропозиції авторки відображати в декларації саме основні елементи податкового зобов'язання. Традиційно і в теорії податкового права, і на рівні законодавства виділяються елементи податку, а не податкового зобов'язання. Ототожнення таких базових категорій навряд чи є припустимим.

Водночас серед вчених склався й декілька інший підхід до визначення податкової звітності. Ми цілком підтримуємо М. П. Кучерявенко, який вказує, що податкова звітність — це сукупність дій платника податків (або особи, що його представляє) і податкового органу зі складання, ведення та подання документів установленої форми, які містять відомості про результати діяльності платника податку, його майновий стан і фіксують процес нарахування податку, а також суму, що підлягає сплаті до бюджету [2, с. 369]. Такий підхід дозволяє виділяти процедурний (процесуальний) характер діяльності щодо складання та подання податкової звітності. Розкриття податкової звітності через дії зобов'язаних і контролюючих суб'єктів простежується в роботах й інших вчених [3, с. 94; 21, с. 449]. Податкова звітність, як цілісний комплекс врегульованої поведінки податкових органів і платників, передбачає логічність характеристики цього поняття як системи зустрічних дій зобов'язаних і владних суб'єктів. Звертаючись до висловлених у науковій літературі думок вчених щодо визначення податкової звітності, Н. Ю. Онищук виділяє вузький і широкий підходи, які відповідно розкриває через сукупність податкових документів і сукупність активних дій зобов'язаних і владних суб'єктів [22, с. 182–183].

Однією із складових об'єктивного з'ясування поняття податкової звітності служить виокремлення та пізнання її функцій, у підґрунті яких лежить мета податкової звітності. Розглядуваний податковий обов'язок має за мету: а) фіксацію всіх господарських (прибутково-видаткових) операцій платника й об'єктів оподаткування; б) контроль за строками сплати податків і зборів і в) контроль за правильністю обчислення сум податків і зборів, а також надає можливість податковим органам провести перевірку правильності, своєчасності й повноти сплати протягом

строку збереження необхідних документів. З цього випливає, що податкова звітність виконує декілька функцій. З одного боку, вона надає інформацію щодо порядку нарахування податкового зобов'язання (інформаційна функція), з іншого — дає змогу здійснити поточний контроль правильності нарахування податку і збору (контрольна та фіскальна). Останні дві функції продиктовані публічною природою податків, коли їх необхідність випливає з функцій і завдань держави, виконання яких вимагає певних коштів. Це питання виходить за предмет цього дослідження, пов'язано з інститутом податкового контролю, що може бути окремим самостійним напрямом наукового дослідження.

Реалізація першої функції пов'язана з таким питанням, як податкова документація. Податкова звітність потребує чіткої організації, отже, повинна складатися у відповідній правовій формі. Розгляд питань і проблем, пов'язаних із визначенням форм податкової звітності, має важливе теоретичне і практичне значення й завжди є актуальним, оскільки, наприклад, відповідно до об'єктивних законів діалектики у процесі розвитку змісту виникає невідповідність формі, яка врешті-решт вирішується «скиданням» старої й виникненням нової форми, що є адекватною змісту, який з'явився [23, с. 383].

Для того, щоб оперувати точною термінологією, насамперед необхідно звернутися до філософського та наукового тлумачення змісту такої категорії, як «форма». Форма як філософська категорія визначається як спосіб організації і спосіб існування предмета, явища, чи, інакше кажучи, спосіб організації змісту [23, с. 383]. Енциклопедичне поняття форми визначається як зовнішнє вираження будь-чого, що зумовлене певним змістом [24, с. 842; 25, с. 575].

Важливим представляється зауваження вчених, що істотну роль відіграє та обставина, що податкові звітні документи мають стандартизовану форму, розроблені і нормативно закріплені як обов'язкові спеціальні єдині бланки, при цьому неналежно оформлені вважаються неправильними [26, с. 442]. Логічним у цьому сенсі є висновок І. Є. Криницького, який зазначає, що ухилення платником від надання податкової звітності, несвоєчасне її надання, вчинення інших правопорушень у сфері податкової звітності та подальше притягнення його до відповідальності не позбавляє платника податкових платежів необхідності виконати належним чином свій податково-звітний обов'язок, у

чому і відбивається категорично-обов'язковий її характер [19, с. 108]. Дійсно це так, адже особливістю правового регулювання відносин з податкової звітності є їх певна подвійність. З одного боку, вона є однією із трьох складових конструкції податкового обов'язку, а з другого — є елементом правого механізму податку, що вимагає обов'язкового закріплення в податковому законі, який вводить конкретний вид податку чи збору [2, с. 369]. Підтримуючи такий підхід, водночас хотілося б звернути увагу на один аспект. Дійсно, з огляду на п. п. 7.1.8 п. 7.1 ст. 7 ПК України податкова звітність про обчислення і сплату податку визнається елементом податку, у той час, як порядок її складання та подання є складною процесуальною дією, кінцевою метою якої є виконання податкового обов'язку в цілому. Як зазначає М. П. Кучерявенко з цього приводу, якщо платник податків вчасно й у повному обсязі заплатив податки, але не подав вчасно в податкові органи податкову декларацію — це значить, що він не реалізував не один зі своїх імперативних обов'язків [27, с. 54].

Враховуючи особливості податкових документів, традиційно науковці виділяють такі їх види [2, с. 371; 3, с. 92–94; 28, с. 309–314].

1. Розрахунково-декларативна документація — документи, в яких фіксуються податкові розрахунки й суми податків. По кожному податку існує єдиний податковий документ, згідно з вимогами якого платник розраховує суму податку чи збору, що підлягає сплаті, і який подає до податкового органу у встановлені законодавством терміни. Такі документи містять відомості про строки, базу оподаткування, податкові пільги, суму податків чи зборів, причому називатися вони можуть по-різному: декларація, розрахунок, податковий звіт. Прикладом таких документів може служити декларація про прибуток підприємств, обов'язок надання якої закріплений п. 16.1.3 ПК України, а форма й порядок складання і подання затверджені Наказами Міністерства фінансів України № 1213 від 28.09.2011 р. та ДПА України № 114 від 28.02.2011 р. [29; 30]; податкова декларація про майновий стан і доходи, форма і порядок заповнення якої затверджено Наказом Міністерства фінансів України № 1395 від 07.11.2011 р. [31]; податкова декларація екологічного податку, форма і порядок заповнення якого затверджені Наказом № 1010 ДПА України від 24.12.2010 р. [32] та ін. Наголосимо, що в п. 46.1 ст. 46 ПК України дається поняття податкової декларації (розрахунку), як документу,

що подається платником податків (у тому числі відокремленим підрозділом у випадках визначених кодексом) контролюючому органу у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата податкового зобов'язання, чи документ, що свідчить про суми доходу, нарахованого (виплаченого) на користь платників податків — фізичних осіб, суми утриманого та/або сплаченого податку [16]. На підставі цього документу здійснюється нарахування та/або сплата податку і збору. Саме податкову декларацію визначають як основну, найважливішу та найпоширенішу форму податкової звітності [2, 372; 19, с. 109; 3, с. 94]. З таким положенням не можна не погодитися, адже чинним законодавством окреслено суттєві ознаки такого документа податкової звітності — форма, що розробляється і затверджується відповідним державним органом, терміни, порядок складання та подання, а також збереження.

2. Довідкова (супутня) документація — це документи, що містять довідкову інформацію, які деталізують дані для обчислення податків і розшифровують або обґрунтовують податкові розрахунки. Така документація поділяється на:

а) документи, необхідні для обчислення податків (наприклад, Податковий розрахунок збору за користування радіочастотного ресурсу, форма і порядок заповнення якого затверджено Наказом ДПА України № 1018 від 24.12.2010 р. [33], звіт про використання платниками податку на прибуток підприємств вивільнених коштів [34]);

б) документи довідкового характеру, що безпосередньо не впливають на обчислення сум податків (приміром, розрахунок-повідомлення платника податку про прийняття рішення щодо сплати консолідованого податку на прибуток підприємств, форма і порядок заповнення якого затверджені Наказом Міністерства фінансів України № 39 від 28.01.2013 р. [35]).

3. Облікова документація — це документи, що становлять собою зведені форми податкового обліку. Первинні документи бухгалтерського обліку, накопичуючись і систематизуючись у податковому обліку, підлягають узагальненню за певний визначений податковий період. Після цього у згрупованому вигляді на підставі цих документів визначається сума податків, що підлягають внесенню у відповідні фонди (наприклад, Книга обліку доходів і витрат платників єдиного податку, порядок ведення якої затверджено Наказом Міністерства фінансів України № 1637 від 15.12.2011 р. [36]).

4. Податкові повідомлення (вимоги) — це документи, які надсилаються податковими органами платникам податків і зборів, що включають відомості про строки й суми податків, які підлягають сплаті (наприклад, податкове повідомлення-рішення; податкове повідомлення).

Слід зазначити, що з таким виділенням документів податкової звітності не погоджується І. Є. Криницький, зазначаючи, що сфера їх застосування значно є ширшою ніж податкова звітність. Й фактично дослідник підтримує тільки перший вид податково-звітних документів — розрахунково-декларативні [19, с. 106]. Ми підтримуємо таку позицію, проте частково. Звернемо увагу на такі два моменти. По-перше, підґрунтям виділення видів податково-звітної документації є визначення податкового обов'язку в цілому, який пов'язується нами виключно з платниками податків і зборів (зобов'язаними особами). Саме тому виділення таких документів, як податкове повідомлення-рішення та податкова вимога, представляється нам також спірним. Ми схильні розглядати останні як своєрідні «допримусові» форми стягнення податків і зборів [37, с. 511], реалізацію контрольної функції податкових органів. По-друге, виконання платником таких документів не звільняє останнього від складення та подання податкової декларації чи податкового розрахунку. Майже єдиним виключенням з цього є податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (ст. 265 ПК України). Справа в тому, що обов'язок із податкової звітності за цим податком, встановлено виключно для юридичних осіб — платників податку. Відповідно до п. 265.7.5 ст. 265 ПК України вони самостійно, обчисливши суму податку станом на 1 січня звітного року, до 1 лютого того ж року подають до податкового органу за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію за встановленою формою з розбивкою річної суми рівними частками поквартально. Обчислення же суми податку з об'єктів житлової нерухомості, яка знаходиться у власності фізичних осіб, відповідно п. п. 265.7.1 п. 265.7 ст. 265 ПК України проводиться податковими органами за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості та відповідно зазначається у податковому повідомленні — рішенні. Фактично документом податкової звітності в такому разі буде виступати податкове повідомлення-рішення, на підставі отримання якого в особи виникає обов'язок сплатити податок.

Що ж стосується перших трьох видів податкової звітності, то на сьогодні це питання залишається відкритим з огляду на декілька причин. Так, зміст положень, що регулюють порядок складання та подання податкової звітності, розкривається у главі 2 «Податкова звітність» ПК України. Проте навряд чи можна констатувати факт ідеального врегулювання цього питання. По-перше, не дивлячись на назву глави «Податкова звітність» узагальненого, її визначення не міститься. По-друге, законодавець фактично види податково-звітних документів зводить до однієї форми — податкової декларації (розрахунку). Цілком логічним є зауваження Н. Ю. Онищук з цього приводу: «Якщо ці документи не відрізняються нічим, крім назви, то навіщо взагалі вводити конструкцію «розрахунок» [37, 427].

При цьому хотілося б звернути увагу на положення Наказу ДПА України «Про подання електронної податкової звітності», де п. 1 визначає податкову звітність як документи, які відповідно до законодавства подаються платниками податків до органів ДПС і на підставі яких здійснюються нарахування та/або сплата податку, збору [38]. Тобто податківці достатньо широко підійшли до розуміння цього питання. Можна сказати, що така ситуація відповідає податковій практиці. Фактично податкова декларація має характер податкового розрахунку, відповідно до якого платник податків самостійно обчислює суму податку чи збору і несе обов'язок щодо його сплати. У ході аналізу правового регулювання звітності платників податків слід зважати на те, що понятійно-категоріальний апарат завжди має бути чітко сформульований і закріплений на законодавчому рівні. Це відповідає вимогам процесу законотворення і є однією з основоположних засад належного розвитку відносин у цій галузі. З теорії права відомо, що правові приписи не повинні бути суб'єктивно довільними. Їх зміст зумовлений правовою природою відповідних суспільних відносин. На жаль, сучасне податкове законодавство містить прогалини у цій частині. Окремі правові норми закріплюють поняття й терміни, тлумачення яких немає у нормативно-правових актах. На наш погляд, терміни «податкова звітність» і «податкова декларація» потребують окремого визначення на рівні закону.

Таким чином, представляється доцільним внесення доповнень до п. 46.1 ст. 46 ПК України, що документ, який подається до податкового органу за затвердженою Міністерством доходів і

зборів формою і який призначений для розрахунку та/або сплати податку чи збору, відноситься до податкової звітності. Наступні статті глави 2 ПК України мають деталізувати безпосередньо процедурний характер виконання обов'язку з податкової звітності виходячи зі змісту останнього: а) складання відповідних документів; б) подання документів до уповноважених органів у строки, встановлені законодавством; в) зберігання документів податкової звітності протягом строку, встановленого законодавством.

Список використаних джерел

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Кучерявенко Н. П. Курс налогового права : в 6 т. Т. II : Введение в теорию налогового права / Н. П. Кучерявенко. — Х. : Легас, 2004. — 600 с.
3. Храбров А. О. Правове регулювання виникнення, зміни та припинення податкового обов'язку : дис. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07 / Андрій Олександрович Храбров. — Х., 2004. — 198 с.
4. Кухар О. В. Співвідношення принципів консолідації та індивідуалізації при виконанні податкового обов'язку : дис. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07 / Олександр Васильович Кухар. — Харків, 2006. — 208 с.
5. Мінаєва О. М. Правове регулювання податкового обліку : дис. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07 / Ольга Михайлівна Мінаєва. — Харків, 2007. — 201 с.
6. Кириченко В. В. Способи забезпечення виконання податкового обов'язку : дис. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07 / Вероніка Володимирівна Кириченко. — Ірпінь, 2005. — 203 с.
7. Галкіна О. В. Правове регулювання способів та строків виконання обов'язку зі сплати податків і зборів : дис. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07 / Олена Владиславівна Галкіна. — Харків, 2009. — 198 с.
8. Самсін І. Л. Зміна податкового зобов'язання: підстави та наслідки за Податковим кодексом України / І. Л. Самсін // Адвокат. — 2011. — № 8. — С. 27–30.
9. Винницький Д. В. Предмет российского налогового права / Д. В. Винницький // Журнал российского права. — 2002. — № 10. — С. 71–81.
10. Финансовое право : учебник / О. Н. Горбунова, М. В. Карасева, Ю. А. Крохина и др. ; под ред. Н. И. Химичевой. — [2-е изд., перераб. и доп.]. — М. : Юристъ, 2000. — 599 с.
11. Крохина Ю. А. Налоговое право России : учебник для вузов / Ю. А. Крохина. — 2-е изд., перераб. — М. : Норма, 2004. — 720 с.
12. Верига Ю. А. Звітність підприємств : навч. посібник / Ю. А. Верига, І. Д. Ватуля, З. М. Левченко. — К. : ЦУЛ, 2008. — 776 с.
13. Пантелеєв В. П. Еволюція визначення «податкова звітність» і «звітність за податками» / В. П. Пантелеєв // Облік, аналіз і аудит. — 2011. — № 2. — С. 171–176.
14. Давідов Г. М. Звітність підприємств : навч. посібник / Г. М. Давідов, Н. С. Шалімова. — К. : Знання, 2010. — 623 с.
15. Кустова М. В. Налоговое право России. Общая часть : учебник / М. В. Кустова, О. А. Ногина, Н. А. Шевелева. — М. : Юристъ, 2001. — 456 с.
16. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.10 р. № 2755 // Голос України. — 2010. — № 229–230.
17. Звітність підприємств : навч. посібник / за заг. ред. Ф. Ф. Бутинця, Н. А. Остап'юка. — Житомир : ЖДТУ, 2005. — 612 с.
18. Мінаєва О. М. Правове регулювання податкового обліку : дис. ... канд. юрид. наук. : спец. 12.00.07 / Ольга Михайлівна Мінаєва. — Харків, 2007. — 201 с.
19. Криницький І. Є. Теоретичні проблеми податкового процесу : монографія / І. Є. Криницький. — Х. : Право, 2009. — 320 с.
20. Сапелкіна А. А. Налоговая отчетность как инструмент налогового контроля : дис. ... канд. экон. наук. : спец. : 08.00.10 / Алина Анатольевна Сапелкіна. — М., 2004. — 204 с.
21. Шахов С. В. Правова природа податкової звітності / С. В. Шахов // Фінансове право. — 2008. — № 1. — С. 447–450.
22. Онищук Н. Ю. До питання податкової звітності при виконанні податкового обов'язку / Н. Ю. Онищук // Проблеми законності. — 2009. — № 103. — С. 180–186.
23. Философская энциклопедия / под ред. Ф. В. Константинова. — М. : Сов. энцикл., 1960. — 740 с.
24. Ожегов С. И. Словарь русского языка / С. И. Ожегов. — М. : Гос. изд-во иностранных и национальных словарей, 1963. — 900 с.
25. Словарь русского языка : в 4 т. / под ред. А. П. Евстигнеевой. — [3-е изд.]. Т. 4 : С-Я. — М. : Рус. яз., 1988. — 800 с.
26. Теория государства и права : курс лекций / М. И. Байтин, В. В. Борисов, В. В. Григорьев и др. ; под ред. А. В. Малько. — [2-е изд.]. — М. : Юристъ, 2001. — 776 с.
27. Воронова Л. К. Финансовое право : учеб. пособие / Л. К. Воронова, Н. П. Кучерявенко. — Харьков : Легас, 2003. — 360 с.
28. Налоги и налоговое право : учеб. пособие / под ред. А. В. Брызгалкина. — М. : Аналитика Пресс, 1997. — 600 с.

29. Про затвердження форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств : Наказ Міністерства фінансів України від 28.09.2011 р. № 1213 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

30. Про затвердження форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств : Наказ Державної податкової адміністрації України від 28.02.2011 р. № 114 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

31. Про затвердження форми Податкової декларації про майновий стан і доходи та Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи : Наказ Міністерства фінансів України від 07.11.2011 р. № 1395 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

32. Про затвердження форми Податкової декларації з екологічного податку : Наказ Державної податкової адміністрації України від 24.12.2010 р. № 1010 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

33. Про затвердження форми Податкового розрахунку збору за користування радіочастотним ресурсом України : Наказ ДПА України від 24.12.2010 р. № 1018 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

34. Про затвердження форми Звіту про використання платниками податку на прибу-

ток підприємств вивільнених коштів : Наказ Міністерства фінансів України від 12.12.2011 р. № 1685 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

35. Про затвердження форми Розрахунку податкових зобов'язань щодо сплати консолідованого податку на прибуток та форми Повідомлення платника податку про прийняття рішення щодо сплати консолідованого податку на прибуток : Наказ Міністерства фінансів України від 28.01.2013 р. № 39 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

36. Про затвердження форм книги обліку доходів і книги обліку доходів і витрат та порядків їх ведення : Наказ Міністерства фінансів України від 15.12.2011 р. № 1637 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

37. Податковий кодекс України : науково-практичний коментар : у 3 ч. / М. П. Кучерявенко, І. Л. Самсін, І. Х. Темкіжев та ін. ; за ред. М. П. Кучерявенка та І. Х. Темкіжева. — Х. : Право, 2012. — Ч. 1. — 700 с.

38. Про подання електронної форми звітності : Наказ ДПА України від 10.08.2008 р. № 233 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0548225-10>.

Стаття надійшла до редакції 19.07.2013 р.